

29-06-2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευ-
φήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων,
Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἦχος β'. Ἐψθ. γ'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνα-
τον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν
Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς
Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθο-
ροι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκα-
λοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρε-
σβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη
δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ
σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέ-
ρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσί-
ως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον,
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Ἦχος Β'

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ
ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντον σου
Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ
ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κη-
δεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος
ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ
τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος
ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρ-
χει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφ-
θορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος, ἀλλὰ
κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυ-
στήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη,
καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ

ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, ἔτερα ᾠχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως ἀναστάς, παρέσχες πᾶσι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν μυροφόροις Γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν, φιλόανθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώττισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. ᾠχος πλ. δ'

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινούς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐ-

δείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσατε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινούς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσατε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

ᾠχος πλ. α'

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἡὐλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Β'.

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ, σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα, καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παρα-
δῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον, λεί-
ντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται·
καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ
γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς
Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πα-
τρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον,
εοίकाσιν ὅρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς
σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ
Βελίαρ.

Εν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν μὴ
ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ
γὰρ ἔῃ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίω Πνεύματι, προσπηγάζει
πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀπο-
στόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις κα-
ταστέφονται Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον

Εξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ
συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. **(Δίς)**

Σπῆχ. **Κ**ύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν
διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.

Εξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ
συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπῆχ. **Ἀ**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς

ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζο-
μεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἤχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπ'χ. *Ἐ*λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστήριον. Ἦχος ὁ αὐτός

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ᾠδὴ α'.

Ἦχος Β' . Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπεροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο τοῦ κόσμου ἄρχων ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγεται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάρξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ἡυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

ᾠδὴ α. ᾠχος δ΄.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾧδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὖ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε,

ὡς προστάτην Ἐκκλησίας, καὶ πρόεδρον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ σάρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Ὑῖὸν Θεοῦ ἀληθινὸν τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἐννοϊαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

ᾠδὴ α. ᾠχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσειν ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὅρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρώων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς

φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρι-
σαῖός τε δειχθεῖς, ἡγήσω πάντα
σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντο-
κράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέ-
σποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν
Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα,
γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κιν-
δύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου
ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

Ὤδὴ γ'. ᾠχος β'.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρί-
νον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεύ-
ουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου,
ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου,
ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ
προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτη-
ριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα
θείῳ νεύματι.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ
σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα
πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι'
ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβὰς εἰς
ἄδην συνανέστησας.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν
Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν
ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ
τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκε,
πίστει σέβομεν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ὤδὴ γ'. ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ
πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σῇ τοῦ
Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ·
οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φι-
λάνθρωπε.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον
στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τα-
μίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέ-
δειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀ-
πόστολε.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολο-
γίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς,
τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ᾗ σε
Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέν-
τα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προ-
σβολαῖς, κλονούμενόν με στερέω-
σον· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν
σου βοήθεια.

Τοῦ Ἀγίου Παύλου. Ὤδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. **Ἀ**πόστολε τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πι-
στῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ,
ἀκρογωνιαίον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύ-
ριον.

Σπ'χ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἡξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὖ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ανέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε καὶ Ἄδης ἰδών, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος

Εὖ εἰ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δο-

ξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρός, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ κτίστῃ σου· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος Πέτρε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὥφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγματι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης

σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον. Ὡχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἡχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Σπ'χ. Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,

Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε Παῦλος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ α'. Ὡχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Ὑῖόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς

Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδῃ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδῃ η'

Σπῆχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον
ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ε**ποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία: Ὡδῇ θ'.

Ἀπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πα-
νηγυριζέτω δέ, ἁῶλων Νόων, φύσις
γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀει-
πάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ',

ᾠχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Οτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἄγρον ἀπιοῦσι, Μύσταις δὲ πάλιν ὥφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς Οὐρανούς· ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος β'

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομῆτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπ'χ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὥς μόνος φιλάνθρωπος.

Σπ'χ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σπ'χ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σπ'χ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ

θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κη-
ρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι·
Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε
δόξα σοι.

Σπικηρά Προσομοια.

ᾠχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς
καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος
ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ
τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημο-
σιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ
οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς
διανοίας τὰ ὅμματα, τῆς εὐσεβεί-
ας, ἀνακαλύπτει τὴν ὡραιότητα·
ὅθεν ἐπέγνων τὸν ἐξάγοντα, φῶς
ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτί-
σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς καὶ
Λόγος, ὅτε δωδεκάριθμον τῶν Ἀ-
ποστόλων χορόν, ἐν γῇ ἐλθὼν ἐξε-
λέξατο, ἡρώτα τούτους· Τίνα με
λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ
ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέ-
τρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς
βοήσας· Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ ζῶντος
Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζε-
ται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυ-
ψιν, καὶ τὸ κράτος τοῦ λύειν, καὶ
δεσμεῖν τὰ ἁμαρτήματα.

Σπῆχ. **Εἰς** πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρα-
τα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐ-
τοῦ.

Ὁ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύ-
θης, ἐν ᾗ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ
Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν,
ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβά-
των ποιήσας τε· ἐντεῦθεν κλειδοῦ-
χόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀ-
γαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶ-
σι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύ-
ουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι,
σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης
σου, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. **Οἱ** οὐρανοὶ διηγοῦνται δό-
ξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὁ χριστοκῆρυξ Σταυροῦ καύχη-
μα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον
θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας
συνδέουσας, τῷ ποθουμένῳ, εἰλι-
κρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐν-
τεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύ-
θης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν
δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυ-
φῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς
τιμίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνὼν
τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. *ᾠχος πλ. β'!*

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων,
ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡ-
μῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες
τούτοις προσείπωμεν· Χαίρετε
φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου
ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέ-

τρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρῥαγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀϋλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἐορτήν, εὐφημοῦντας ἐν ἄσμασι.

Καὶ νῦν... ἦχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώττῃται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον β'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

ᾠχος β'

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Στίχ. **Δ**ίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν

τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Β'

Σπῆχ. α'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Β'

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνα-
τον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν
Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς
Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Β'

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνα-
τον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν
Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς
Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τε-
θνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρο-
νοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκα-
λοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρε-
σβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ
δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυ-
γαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρε-
σβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ
προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν
τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμεις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων

Ἀποστόλων

καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Σπῆχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐ-
τοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ,
ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ.
Ἑβραῖοί εἰσι; Κἀγώ· Ἰσραηλιταί

εἰσι; Κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι;
Κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; πα-
ραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κό-
ποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑ-
περβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισ-
σοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑ-
πὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκο-
ντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρεῖς ἐρρα-
βδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐ-
ναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις,
κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λη-
στῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύ-
νοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει,
κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν
θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλ-
φοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυ-
πνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει,
ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ
γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ
ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ
μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς
ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς
σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυ-
ροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς
ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θε-
ὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογη-
τὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδο-
μαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέ-
τα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δα-
μασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων,
καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλά-
σθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον
τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ
οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ
εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυ-
ρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ
πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν
σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ
σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν·

ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρί-
του οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦ-
τον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θε-
ὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παρά-
δεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήμα-
τα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.
Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑ-
πὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ
μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν
γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔ-
σομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·
φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίση-
ται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι
ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀ-
ποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι,
ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγε-
λος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς
τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀπο-
στῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου
ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα
οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀ-
σθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ'
ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'!

Στίχ. α'! Ἐξομολογήσονται οἱ οὐ-
ρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ
ἀγίων.

Στίχ. γ'. Ο Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμε-
νος ἐν βουλῇ ἀγίων, μέγας καὶ φο-
βερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω
αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλουῖα.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφесιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.